

Recycled Soundscapes, Installation Place Igor Stravinsky, Ircam, Paris

Christoph De Boeck 'Kan je van theater spreken als er geen acteur op de scène staat?'

'Het is moeilijk mijn achtergrond als academicus of theoreticus te scheiden van mijn artistieke visie. Klank benader ik meteen conceptueel. Klank is voor mij een soort paradoxale synthese: altijd onzichtbaar en ongrijpbaar, maar ook altijd zeer zintuiglijk en tastbaar. Klank is pure energie. Het is gewoon een luchtdrukvariatie. Dit sluit aan bij een mystieke traditie. Klank wordt als mysterieus en goddelijk aanschouwd in wat wij primitieve gemeenschappen noemen. In het kader van de eerste musicologische methodologieën (Pythagoras) werd klank geassocieerd met de goddelijke krachten van het heelal. Klank is een zeer paradoxaal medium, omdat je met verschillende aantrekkingskrachten of polen zit. Veel mensen reageren er intuïtief op en tegelijk is het iets wat door zijn fysiologische en wiskundige aard - wiskundig voor zover het in een muziekstelsel past - zeer rationeel en rationalistisch te benaderen valt. Misschien geldt dat voor alle media, maar die tweeslachtige aard treft mij. Daarom ben ik in onze eerdere productie, *Terminal* met Heine Avdal, vanuit die tweeslachtigheid vertrokken. Dat zegt ook iets over de manier waarop ik werk. Ik vertrek zowel van een intuïtieve aantrekkingskracht tot een bepaald soort van klank, als van een discours of concept dat die klank discursiveert of metaforiseert. In *Terminal* bijvoorbeeld vertrok ik van die tweeslachtige natuur van geluid als iets dat onzichtbaar is, maar toch meetbaar, iets dat afwezig en aanwezig is, zeg maar als een spectraal iets - als was klank een spookgedaante. Klank is een lichaam dat zich ontwikkelt in de tijd. In de wetenschappelijke en technologische studie van akoes-

L E X I C O N V A N D E T E C H N O C U L T U U R

Jodi Samenwerkingsverband van net-kunstenaars Joan Heemskerck and Dirk Paesmans. www.jodi.org is het internet in zijn meest gebalde en anarchistische vorm. Naar eigen

zegen maken ze met computers wat zich *in* computers afspeelt. Ze keren de interface van de gebruiker binnenste buiten en brengen de computer in een staat van ongecon-

troleerde schizofrenie. Duitse theaterwetenschappers beweren dat Jodi de reïncarnatie is van Antonin Artaud in cyberspace. Zie ook *Interface*.